

REGLUGERÐ um fráveitur í Dalvíkurbyggð.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir um fráveitur í lögsagnarumdæmi Dalvíkurbyggðar.

2. gr.

Dalvíkurbyggð starfrækir fráveitu, bæjarsjóður kostar rekstur hennar og framkvæmdir við hana. Bæjarstjórn ákveður framkvæmdir við fráveituna og ákveður árlega fé á fjárhagsáætlun bæjarsjóðs til reksturs og framkvæmda við hana.

Tæknideild sveitarfélagsins fer með umsjón, hönnun, framkvæmdir og rekstur fráveitu sveitarfélagsins í umboði bæjarstjórnar.

3. gr.

Fráveitan veitir fráveituvatni, sem getur verið húsaskólp, iðnaðarskólp, ofanvatn, frárennslisvatn hitaveitu og ræsivatn, um fráveitulagnir frá byggð til viðtaka.

Einföld fráveita veitir skólpi og ofanvatni saman í einni fráveitulögn, en tvöföld fráveita veitir skólpi og ofanvatni í tveimur aðskildum samliggjandi fráveitulögnum.

Bæjarsjóður á allar holræsalagnir fráveitu, útrásir, stofnræsi, götuholræsi, ofanvatnsræsi í götum og opnum svæðum og götufráræsi að fráræsum húseigna. Enn fremur allan fráveitubúnað, brunna, niðurföll, dælustöðvar og hreinsistöðvar.

4. gr.

Þar sem fráveita sveitarfélagsins nær til skal húseigendum séð fyrir götufráræsi frá götuholræsi að lóðamörkum húseigna. Þar sem fráveitan liggur um lóðir skal séð fyrir tengigreina á holræsalögn. Tæknideild sveitarfélagsins ákveður legu götuholræsa og tengigreina.

5. gr.

Húseigendum sem eiga húseignir þar sem fráveita sveitarfélagsins liggur er skylt að leggja á sinn kostnað fráræsi frá húseignum sínum og tengja þau við fráveituna. Þegar lögð er tvöföld fráveita skulu húseigendur halda skólpi og ofanvatni aðskildu í tvöfaldri fráveitulögn og tengja hana tvöfaldri fráveitu sveitarfélagsins. Að öðru leyti er bent á 9. gr. reglugerðar um fráveitur og skólp nr. 798/1999.

6. gr.

Þegar ekki er unnt að ná nægilegum halla á fráræsi húseignar að fráveitu sveitarfélagsins skal húseigandi leiða fráveituvatn frá húseigninni að safnbrunni með sjálfvirkum dælubúnaði sem dælir fráveituvatninu að brunni, þannig staðsettum, að hægt sé að veita fráveituvatni frá honum í fráveitu sveitarfélagsins. Allan kostnað við uppsetningu, frágang og rekstur á safnbrunni ber húseigandi.

7. gr.

Þar sem fráveita sveitarfélagsins nær ekki til skulu húseigendur leiða fráveituvatn frá fráræsum húseigna um rotþrær og siturleiðslur að viðtaka. Dalvíkurbyggð kostar niðurstöðu og annan frágang rotþróar og lagna frá rotþrónni að viðtaka. Húseigandi leggur til

rotþró og kostar lög frá húseign að henni. Húseigandi annast allt viðhald fráveitu frá húseign að rotþró. Þetta ákvæði á við allar þær húseignir sem nauðsynlegt er að tengist rotþró.

8. gr.

Þegar tengja skal fráresi húseigna við fráveitu sveitarfélagsins eða veita fráveituvatni frá þeim um rotþró, skal sækja um það til byggingaeftirlits sveitarfélagsins á þar til gerðum eyðublöðum. Umsóknir skulu undirritaðar af húseigendum eða fullgildum umboðsmönnum þeirra, ásamt pípulagningameistara þeim sem verkið á að vinna.

Umsóknum skulu fylgja teikningar af fráveitulögnum húsa og lóða og frárásum frá húseignum sem tengja á fráveitu sveitarfélagsins.

Umsóknum um rotþrær skulu fylgja teikningar er sýni gerð þeirra og staðsetningu, auk teikninga af fráveitulögnum húsa og lóða. Ekki er leyfilegt að veita affallsvatni hitaveitu í gegnum rotþró.

9. gr.

Teikningar skulu fylgja almennum reglum um hönnun fráveitulagna í húsum, sbr. byggingarreglugerð og byggingarskilmála. Allt efni skal standast kröfur um efni og vinnu sem gerðar eru á hverjum tíma.

10. gr.

Byggingaeftirlit sveitarfélagsins skal hafa eftirlit með því að fráveitulagnir frá húseignum séu lagðar samkvæmt samþykktum teikningum. Áður en lagnir eru huldar skulu þær teknar út ásamt fráresi frá húseignum og tengingar þeirra við fráveitu sveitarfélagsins eða rotþrær.

11. gr.

Eigendum fasteigna er skylt að hlíta því að lagnir fráveitu sveitarfélagsins séu lagðar um lóðir þeirra eða lönd og fram fari á þeim nauðsynlegt viðhald. Dalvíkurbyggð er skylt að halda raski í lágmarki og ganga snyrtilega um og færa allt til fyrra horf eins og við verður komið.

12. gr.

Ekki er heimilt að veita fráveituvatni frá húseignum í fráveitu sveitarfélagsins ef það inniheldur mikið af: fitu frá stórum eldhúsum og matvælaiðnaði, súrum vökvum, lífrænum leysiefnum og öðrum hættulegum efnaúrgangi frá iðnaðar- og framleiðslustarfsemi, bensíni og olíum frá bensínstöðvum, bifreiðaverkstæðum og smurstöðvum, sandi frá þvottaplönnum, fiskúrgangi frá fiskvinnslustöðum eða öðru sem valdið getur skemmdum og rekstrartruflunum á fráveitu sveitarfélagsins og skaðlegri mengun á viðtaka.

Þar sem hætta er á að fráveituvatn innihaldi ofangreind efni ber eiganda húseignar að gera ráðstafanir til að fjarlægja þau eða gera óskaðleg áður en fráveituvatninu er veitt í fráveitu sveitarfélagsins. Dalvíkurbyggð getur áskilið sér rétt til að krefjast þess að viðurkenndum búnaði sé komið fyrir til að hindra að ofangreind efni komist í fráveitukerfi sveitarfélagsins.

13. gr.

Húseigendum er skylt að halda vel við fráveitulögnum húseigna sinna og sjá um hreinsun á frárásum og gæta þess að þau stíflist ekki.

Rotþrær ber að hreinsa að minnsta kosti annað hvert ár. Skiljur á fráæsislögnum ber að hreinsa reglulega þannig að tryggt sé að hreinsibúnaðurinn gegni hlutverki sínu. Dalvíkurbyggð sér um hreinsun rotþróa og kostar hana.

14. gr.

Þar sem hætta er á að fráveituvatn frá fráveitu sveitarfélagsins flæði til baka um fráæsislagnir frá húseigendum, vegna vatnsborðsriss af völdum ofanvatns eða hárrar sjávarstöðu, skulu húseigendur koma fyrir sjálfvirkum flóðlokum við gólfniðurföll.

15. gr.

Af öllum fasteignum í lögsagnarumdæmi Dalvíkurbyggðar sem liggja við vegi, götur eða opin svæði þar sem holræsalagnir fráveitu sveitarfélagsins liggja eða eru tengdar rotþró skal greiða árlega fráveitugjald og skal því varið til þess að standa straum af kostnaði við fráveitu þess.

Þeir eigendur fasteigna sem ekki eiga þess kost að tengja fráæsi húseigna sinna við fráveitu sveitarfélagsins, geta sett niður rotþró á sinn kostnað og kostað lögboðna tæmingu á henni, en eru undanþegnir fráveitugjaldi.

16. gr.

Álagningarstofn fráveitugjalds skal vera fasteignamat húsa, mannvirkja og lóða. Upphæð fráveitugjalds skal vera 0,18% af fasteignamati húss og lóðar samkvæmt lögum um skráningu og mat fasteigna, nr. 94/1976. Sé ekkert mannvirki á lóð greiðist ekki fráveitugjald.

Bæjarstjórn hefur heimild til að lækka eða fella niður fráveitugjald til tekjulitilla elli- og örorkulífeyrisþega, sbr. lög nr. 137/1995.

17. gr.

Gjalddagar fráveitugjalds skulu vera þeir sömu og bæjarstjórn ákveður fyrir fasteignaskatt og skal innheimtu þess hagað á sama hátt og innheimtu fasteignaskatts.

Skráður eigandi fasteignar ber ábyrgð á greiðslu fráveitugjalds.

18. gr.

Fráveitugjald má innheimta með lögtaki og er það tryggt með lögveðsrétti í eigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga, með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

19. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum nema þyngri refsing liggji við samkvæmt lögum. Mál varðandi brot á reglugerð þessari skal farið með að hætti opinbera mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Dalvíkurbyggðar, staðfestist hér með skv. X. kafla vatnalaga, nr. 15/1923, til að öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um fráveitu á Dalvík nr. 99/1995 og gjaldskrá um fráveitugjald á Dalvík nr. 101/1995.

Félagsmálaráðuneytinu, 16. maí 2001.

F. h. r.

Húnbogi Þorsteinsson.

Guðjón Bragason.

Nr. 402

16. mai 2001